

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.719 van 17 december 1998
in de zaak A. 53.666/VII-12.210.**

In zake : Marc HOLEMANS
wonende te AARSCHOT,
Senatorlaan 39

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Brabant, thans Vlaams-Brabant,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62

tussenkomen de partijen :

1. Johny DE KEYZER
2. Maria VAN DE WEYER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. BLOMME
kantoor houdende te GENT,
Casinoplein 19.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc HOLEMANS
op 17 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Brabant van 8 juli 1993 houdende
inwilliging van het beroep, door Marc HUYBRECHTS
aangetekend, tegen de beslissing van het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Scherpen-
heuvel-Zichem van 15 februari 1993 waarbij aan verzoeker
de vergunning werd verleend voor het exploiteren van een
legbatterij met 18.000 kippen en mestopslag aan de Van
der Stokkenstraat te Scherpenheuvel-Zichem (deelgemeente
Testelt);

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 19 november 1993;

Gelet op de beschikking van 21 april 1994 die de tussenkomst van Johny DE KEYZER en Maria VAN DE WEYER toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 12 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. Op 't ROODT, die verschijnt voor de verzoeker, van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. MARTENS die, loco Advocaat P. BLOMME verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoeker in zijn eerste middel aanvoert dat het bestreden besluit de gevraagde milieuvergunning weigert met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, terwijl dit besluit met schending van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet aan het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving werd voorgelegd; dat noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij betwisten dat het bestreden besluit mede stoelt op artikel 360, § 5, van laatstvermeld besluit; dat dit besluit bij 's Raads arrest nr. 52.260 van 16 maart 1993 werd vernietigd om de door de verzoeker ingeroepen redenen, zodat het wordt geacht nooit te hebben bestaan; dat het eerste middel gegrond is;

Overwegende dat de verzoeker in een zesde middel stelt dat het bestreden besluit is aangetast door machtsoverschrijding, en een schending inhoudt van de artikelen 7,8 en 9 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, onder meer omdat

"ingevolge het bovengenoemde Decreet van 23 januari 1991 en de in uitvoering ervan genomen uitvoeringsbesluiten, burenregelingen en lange afstandstransporten slechts voor maximaal één kalenderjaar kunnen worden goedgekeurd door de Mestbank, zodat het eisen van overeenkomsten voor langere termijn volledig in strijd is met de beoordelingsbevoegdheid van de mestbank";

Overwegende dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij hierop antwoordt dat de provinciale milieuvergunningscommissie in haar eindadvies aan de bestendige deputatie onder meer heeft gesteld dat geen

enkel bewijs werd voorgelegd betreffende ecologisch verantwoorde mestafzet, en dat terecht wordt gepeild naar de voorziene maatregelen om bodem- en waterverontreiniging te voorkomen of te beperken, waarvan de ecologisch verantwoorde mestafzet er één is;

Overwegende dat het bestreden besluit onder meer overweegt dat:

"- de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd zou oplopen tot 9.180 kg P205 respectievelijk 10.080 kg stikstof. Vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding en steunend op de bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, hiervoor een oppervlakte cultuurgrond van ten minste 45 ha is vereist;

- de aanvrager niet over cultuurgrond beschikt maar stelt over mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 50 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen. Voormelde afzetmogelijkheid evenwel is niet gestaafd door enig document;
(...)"

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 zoals het luidde op de dag van het bestreden besluit geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag, noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat in hun hiervoor bedoelde versie dat decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan voorzien in volgende

mestafzetmogelijkheden : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in die stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van één of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken;

Overwegende dat in haar laatste memorie de verwerende partij ten onrechte opwerpt dat een vernietiging van het bestreden besluit van geen nut is, aangezien verzoeker hoe dan ook geen vergunning meer zou kunnen krijgen "nu in uitvoering van art. 33 en 34 van het Mestdecreet volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 1995 tot uitvoering van deze artikelen, de mestafzetmogelijkheden voor de toekomst wel degelijk moeten aangetoond worden bij een vergunningsaanvraag tot verandering van de uitbating"; dat deze exceptie niet kan worden aangenomen, omdat de Raad van State in het raam van dit geding niet vermag uitspraak te doen over toekomstige beslissingen van de vergunningverlenende overheid, te nemen met toepassing van de nieuwe regelgeving, welke bovendien nog in volle beweging is;

Overwegende dat het middel ontvankelijk en gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant van 8 juli 1993 houdende inwilliging van het beroep, door Marc HUYBRECHTS aangetekend, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem van 15 februari 1993 waarbij aan Marc HOLEMANS de vergunning werd verleend voor het exploiteren van een legbatterij met 18.000 kippen en mestopslag aan de Van der Stokkenstraat te Scherpenheuvel-Zichem (deelgemeente Testelt).

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien december 1900
achtennegtig, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.